

Nieuwsbrief 11, 19 juli 2014

Beste sponsors en vrienden van schoolgeldproject

LOOKING-FORWARD

We beginnen deze Nieuwsbrief met een **prachtig resultaat** voor ons kleine schoolgeldfonds. De eerste 8 door ons ondersteunde leerlingen, slaagden voor hun eindexamen van de 12-jarige reguliere opleiding.

De stille Hong Loan, de nijvere Thuy Giang, de pientere Ngoc Quy, de puberende Ngoc Tin, de glimlachende Cam Tuyen, de vriendinnen Xuan Hoai en Kim Ngan en “het meisje van de mooiste foto 2011” My Hanh, hebben wij dankzij onze donateurs/sponsors op school kunnen houden na een persoonlijk drama. Nu, met hun diploma op zak, moeten we (financieel) afscheid nemen van “onze” kinderen/leerlingen. We zouden ze vast willen houden; we hebben ze leren kennen en zij ons; als vrienden, als familie. Wij moeten ze laten gaan; nu moeten ze het zelf doen. Ons schoolgeldfonds heeft gezorgd voor hun basisopleiding. Ze

kunnen lezen, schrijven, rekenen en veel meer. Een eventuele beroeps/vervolgopleiding voor zoveel kinderen is niet betaalbaar voor ons fonds, want die kost al gauw 400 euro per student/per jaar.

Misschien zullen er een of meer persoonlijke supporters bereid zijn om deze kosten voor hun rekening te nemen, maar wij denken dat er teveel risico's zijn aan zo'n vervolgopleiding. In Vietnam kan een leerling NIET blijven zitten; hij/zij gaat altijd over; goed of slecht! Na de twaalfjarige

reguliere opleiding is er de “University”. Er is een toelatingsexamen, maar geld maakt hier weer alles mogelijk. Families (en dus ook wij) maken grote schulden om de hoge “University”-kosten te betalen, niet wetende of de leerling(e) goed of slecht is. Steeds weer moeten er extra studiekosten betaald worden en gaat iedere student over. Pas na afloop van de studie, bij het uiteindelijk mogelijk vinden van een baan, blijken de werkelijke capaciteiten van de jongen of het meisje. Veelvoorkomend gevolg; een familie met hoge (studie)schulden en een zwaar gedesillusioneerde “afgestudeerde” zonder perspectief op passend werk. Héél triest en daarom voor ons schoolgeldfonds een te groot risico.

In augustus zullen we nog één keer allemaal samenzijn. Omdat, zeker ook voor hen, geldt: “Eens een Looking-Forward-leerling is altijd een Looking-Forward-lid”, vragen wij deze, inmiddels 18-jarige tieners, contact met ons te houden. Wij willen hen blijven volgen en in bijzondere gevallen kunnen ze op ons rekenen.

De 8 opengevallen leerling-plaatsen zullen in september weer opgevuld worden door evenzoveel nieuwe leerlingen-in-nood. Deze worden geselecteerd door onze Vietnamese manager, mrs. Hiep en de directeuren van “onze” scholen. Begin september zullen wijzelf bij deze voorgedragen nieuwe L-F-leerlingen op huisbezoek gaan en gezamenlijk beslissen of het kind financieel ondersteund gaat worden door ons schoolgeldprojectje. Wij zullen weer oog-in-oog komen staan met kinderen in ellendige leefsituaties die ons hoopvol vragend aankijken.

Meer en meer ervaren wij dat de meeste gebeurtenissen die je in je leven overkomen, je overkomen zonder dat dat je daar zelf invloed op kan hebben.

De impact die onverwachte gebeurtenissen hebben op iemands leven hebben veel te maken met waar je geboren bent en dus leeft. In het rijke, sociale Nederland heb je meer kansen en zekerheden.

In het communistische Vietnam is dat veel minder. Daar ben je als persoon veel kwetsbaarder bij onvoorziene gebeurtenissen, zoals een ongeluk, een ziekte of wanneer je werkloos wordt. Een levensspreuk die wij inmiddels aangeleerd hebben (en toch zeker geldt voor een inwoner van een arm land) is: HET MOET EENS MEEZITTEN!

Na het verlies van onze zoon Paul in augustus 2006 zagen wij op dat moment een acceptabele en gelukkige toekomst niet meer. Alsof het zo moest zijn gebeurde er iets heel bijzonder; we ontmoetten, tijdens onze vakantie in augustus 2008, een meisje, bijna van dezelfde leeftijd als onze Paul, in Nha Trang, Vietnam. Hao, zoals zij heet, werkte in een handwerkplaats; ze maakte 6, soms 7 dagen in de week, kerstdecoraties in een fabriekje. Hao moest voor het hoofdkomen zorgen voor haar vader, moeder en 2 jongere broertjes Du en Lich. Hao verdiende 1 miljoen Vietnamese Dong per maand, omgerekend is dat nog geen 40 euro. Naar onze beleving legde Hao zich neer bij haar beperkte toekomst; werken voor haar ouders en broertjes en toch sterk benadeeld/gediscrimineerd worden als meisje in Vietnam.

Weer terug in Nederland kwam bij ons het idee op om te proberen Hao te helpen aan een mooiere toekomst. Wonderwel lukte het om haar, met de hulp van een Belgische professor die er woont, terug te vinden in de sloppenwijk van Nha Trang.

Hao stuurden we eerst naar Engelse les, zodat we beter met haar konden communiceren. Daarna kwamen we met haar overeen dat ze een verpleegstersopleiding van 2 jaar zou gaan volgen. Wij betaalden deels haar gedeelde salaris door aan haar ouders. Hao haalde met uitstekende resultaten haar verpleegstersdiploma. We zijn heel trots op haar. Het was een grote tegenvaller dat Hao toch geen baan op het ziekenhuis in Nha Trang kreeg. Pas toen wij, samen met haar familie, 400 euro hadden betaald aan de directeur kreeg Hao een tijdelijke baan, zonder enige zekerheid. Gelukkig is Hao een echt goede verpleegster en werkt nu al ruim een jaar in het Provinciaal ziekenhuis met een redelijk salaris van 2 miljoen per maand (= ± € 75,-). De inmiddels jonge vrouw heeft nu een baan/beroep voor haar leven waar ze (en haar familie) echt trots op is. Zij, en onze Paul, zijn verantwoordelijk voor de naam van ons fonds, nl. **LOOKING-FORWARD**; een mensje aan het begin van zijn/haar leven moet zin de toekomst hebben; **ZIN IN DE DAG VAN MORGEN!**

Afgelopen half jaar is er veel gebeurd: Héél veel moois, eigenlijk maar één ding niet mooi. Dat is, dat we NIETS meer gehoord hebben van onze 2e L-F-manager, mrs. Danh. Zij lijkt wel van de aardbodem verdwenen! Wij vinden dat héél jammer. Zij heeft vorig jaar september fouten gemaakt in het managen van Looking-Forward, maar volgens ons geen onoverkomelijke fouten. Waar gewerkt wordt worden immers fouten gemaakt! Danh ervaart deze fouten blijkbaar cultureel Aziatisch; dus dan: geen “sorry”, geen uitleg en in stilte verdwijnen..... Het nare gevolg van het wegvallen van manager Danh is dat we hebben moeten stoppen met het ondersteunen van de “3 kleintjes van Dien An”, Kim Trang, Hong Thuy en Thanh Thao, vanwege de vereiste persoonlijke, dagelijkse begeleiding. We troosten ons met het feit dat de meisjes dankzij ons fonds toch ieder 4 jaar langer naar school hebben kunnen gaan.

Manager, mrs. Hiep heeft nu al “onze” 65 L-F-leerlingen onder haar hoede genomen. Een hele klus, maar Hiep is schooldirectrice geweest en weet dus alles goed te organiseren. Er komt een steeds betere structuur in het ondersteunen van de kinderen. De schoolleidingen hebben een (Engelssprekende) coördinator aangewezen en maken maandelijks schoolgeldlijsten waarop de kinderen na ontvangst van 350.000 Dong (±13 euro) hun handtekening zetten. We krijgen 2 x per jaar de rapporten en bijzonderheden worden gemeld. Alles loopt op dit moment goed. Ons fonds zoekt een nieuwe 2^e Vietnamese manager, maar het heeft geen haast.

Er zijn dit laatste half jaar GEEN L-F-leerlingen gestopt met hun opleiding. Alle leerlingen zijn over naar de volgende klas. Zoals jullie al hebben kunnen lezen, niet bijzonder, want in Vietnam kun je niet blijven zitten (Dat is negatief, dus dat doen we hier niet). Bijzonder is wel te zien dat de Looking-Forward groep steeds hechter en gemotiveerder wordt. Schaamte om door ons schoolgeldfonds te worden geholpen maakt plaats voor trots om bij de "vriendenclub" te mogen horen. Wij proberen steeds dit gelijke vriendengevoel te bevorderen. Dit jaar gaan we daarom met heel de club een dagje uit naar een pretparkje bij Nha Trang. Samen zullen we een fijne dag hebben met sport en spel en natuurlijk een goede maaltijd. Alle leerlingen zullen eenzelfde T-shirt dragen met het Looking-Forward-logo. De all-in kosten van deze dag, zullen ongeveer 15 euro per kind bedragen. Door enkele mooie extra donaties en vergoedingen door de persoonlijke supporters is dit voor ons fonds betaalbaar. Wie dit alles mee wil maken moet, tijdens ons verblijf in Nha Trang/ Dien Khanh, vanaf

25 augustus t/m 11 september 2014

onze "Reisverslagen" volgen op onze website www.looking-forward.nl .

Extra donaties maken het ons mogelijk om iets MEER te doen dan alleen schoolgeld voor de leerling. Bijvoorbeeld zo'n dagje uit, maar ook nieuwe kleding met Chinees Nieuwjaar/TET begin februari. In voorkomende individuele noodgevallen kan ook de aanschaf van een fiets of schooluniform worden betaald.

Voor komend schooljaar heeft ons fonds behalve voor "onze" leerlingen, ook op 5 scholen waarop L-F-leerlingen zitten, voor 5 x 20 andere arme leerlingen de schoolboeken 2014-2015 gekocht (gemiddeld € 7,50 per kind). Een, als bijzonder sympathiek ervaren gebaar naar de andere medeleerlingen op deze scholen. Wij proeven deze hartelijk dankbare sfeer steeds weer tijdens onze aanwezigheid bij de officiële openingsceremonie van het nieuwe schooljaar op 5 september.

Deze komende 5 september zullen ook een bevriend echtpaar én persoonlijke supporters van een L-F-leerling getuige zijn van deze bijzondere, communistische openingsceremonie. Zij durven het aan om ruim 3 weken met ons mee te reizen en al "onze" Vietnamese kinderen te ontmoeten. Het zal confronterend zijn, warm en vermoeiend, maar vooral bijzonder, uniek en hartverwarmend.

Financiële verantwoording

Op 1 juli 2014 zit in de sponsorkas € xxxx (incl. vooruitbetaalde schoolgelden).

Dit half jaar heeft ons fonds een grote donatie mogen ontvangen vanuit een crematie-samenkomst.

We zullen deze gelden besteden in ons schoolgeldprojectje naar de wens van de overledene. Privé-kosten worden goed gescheiden gehouden van de Looking-Forwardgelden.

Alle sponsors kunnen volledige inzage krijgen in de L-F-boekhouding.

Bedankt voor het steunen van het Looking-Forward schoolgeldproject in Vietnam, Lidy en Johan Verschuren, E-mail: info@looking-forward.nl , Website: www.looking-forward.nl IBAN: NL15RABO 01360.36.562, t.n.v. Johan Verschuren, inzake Vietnamese kinderen